

**Nordisk Konvention
om
social sikring**

Regeringerne i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige,

som efter ikrafttrædelsen af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) anvender reglerne i forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, på personer, der flytter mellem de nordiske lande,

som den 15. juni 1992 har indgået en nordisk konvention om social sikring, som supplerer den nævnte forordning, og hvorved de nordiske lande har forpligtet sig til i vid udstrækning i Norden at anvende forordningens regler på visse persongrupper, der ikke direkte er omfattet af forordningen, nemlig personer, som ikke er eller har været arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende i forordningens forstand, eller som ikke er statsborgere i et EU-eller EØS-land,

som henviser blandt andet til artikel 8, artikel 36 og artikel 46 b, stk.2, litra b, samt artikel 63 og artikel 70 i den nævnte forordning,

som ønsker at tilpasse konventionen til udviklingen i forordningen og i de nordiske landes lovgivninger om social sikring,

som tager hensyn til Rådets forordning om udvidelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 til at omfatte tredjelandstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet,

som henviser til, at bestemmelserne i artikel 69 i forordning (EØF) nr. 1408/71 skal anvendes på en statsborger i et tredjeland, som har ret til lovligt at opholde sig og udøve beskæftigelse samt søge arbejde i det nordiske land, hvor han har tilmeldt sig som arbejdssøgende ved arbejdsformidlingen,

som er blevet enige om særlige bestemmelser for Danmark i bilaget til denne konvention,

er blevet enige om at indgå en ny nordisk konvention om social sikring, som affattes således:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1.

Definitioner.

1.I denne konvention betyder udtrykket

- 1) ”nordisk land”
ethvert af de kontraherende lande samt de selvstyrende områder Færøerne, Grønland og Åland i den udstrækning, disse områder har givet deres samtykke til, at konventionen skal have gyldighed for dem;
- 2) ”forordningen”
forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, i den til enhver tid i de nordiske lande gældende affattelse;
- 3) ”gennemførelsesforordningen”
forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, i den til enhver tid i de nordiske lande gældende affattelse;
- 4) ”grundpension”
almindelig pension, som ikke beregnes på

grundlag af tilbagelagte beskæftigelsesperioder, tidligere erhvervsindtægt eller betalte bidrag, herunder en almindelig pension eller tillægsydelse til en sådan pension, som udbetales til dem, der ikke har arbejdspension eller kun har en lav arbejdspension;

- 5) "arbejdspension"
almindelig pension, som tilkommer personer, der har været erhvervsaktive i henhold til landets lovgivning;
- 6) "bopæl"
at en person har bopæl i et nordisk land efter landets folkeregister, med mindre særlige grunde fører til et andet resultat.

2. Andre udtryk, der forekommer i denne konvention, har den betydning, som de har i forordningen, gennemførelsesforordningen eller i de nordiske landes nationale lovgivninger.

Artikel 2.

Sagligt anvendelsesområde.

Denne konvention finder anvendelse på al lovgivning, som er omfattet af forordningens saglige anvendelsesområde.

Artikel 3.

Personkreds.

1. Denne konvention gælder for personer, som hører til forordningens personkreds.

2. Denne konvention gælder desuden for følgende personer, som ikke hører til forordningens personkreds

- a) personer, som er eller har været omfattet af lov-

- givningen i et nordisk land
- b) familiemedlemmer eller efterladte, hvis ret hidrører fra en person, der er nævnt under a).

Artikel 4.

Udvidet anvendelse af forordningen.

Hvis intet andet er anført i denne konvention udvides anvendelsen af forordningen og gennemførelsesforordningen til alle, som er omfattet af denne konvention, og som har bopæl i et nordisk land.

AFSNIT II

BESTEMMELSER OM, HVILKEN LOVGIVNING DER SKAL ANVENDES.

Artikel 5.

Ikke-erhvervsaktive.

1. Personer, som ikke er eller har været arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende i forordningens forstand, er omfattet af lovgivningen i det nordiske land, hvor de har bopæl.
2. Ægtefælle og børn under 18 år, som følger med en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende fra ét nordisk land til et andet, skal når bestemmelserne i artikel 13, stk.2, litra d), artikel 14, stk.1, artikel 14 a, stk.1, og artikel 17 i forordningen fører til, at arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende fortsat skal være omfattet af lovgivningen i det førstnævnte land, ligeledes fortsat være omfattet af dette lands lovgivning, som om de havde bopæl der.

Artikel 6.

Erhvervsaktive.

Ved anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit II anses som arbejde i et land også arbejde med udforskning og udvinding af naturforekomster på landets kontinentalsokkel, således som denne er bestemt i Genèvekonventionen af 29. april 1958 om den kontinentale sokkel.

AFSNIT III

SÆRLIGE BESTEMMELSER OM RETTEN TIL YDELSER.

Kapitel 1. Sygdom og moderskab.

Artikel 7.

Dækning af udgifter ved hjemrejse.

1. For personer, som har bopæl i et nordisk land og er sikret ret til naturalydelse dér, og som under midlertidigt ophold i et andet nordisk land modtager sygebehandling, dækker opholdslandet de merudgifter ved hjemrejse til bopælslandet, som opstår, fordi vedkommende som følge af sygdommen må benytte en rejseform, der er dyrere end den, han ellers ville have anvendt.

2. Bestemmelsen i første stykke finder ikke anvendelse på personer, som får tilladelse til at rejse til et andet nordisk land for dér at få nødvendig behandling.

Kapitel 2. Ydelser ved invaliditet, alderdom og dødsfald.

Artikel 8.

Mindste bopælstid for ret til grundpension.

1. En person, som ikke er eller har været arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende i forordningens forstand, er kun berettiget til grundpension fra et nordisk land, når han har optjent ret til en sådan pension fra dette land på grundlag af mindst tre års bopæl i landet.
2. Kravet i første stykke kan ikke opfyldes ved, at bopæls- eller forsikringsperioder i andre lande tages i betragtning.
3. Perioder, hvori vedkommende har modtaget pension fra et andet land, hvor forordningen eller denne konvention gælder, medregnes ikke ved afgørelsen af, om bopælskravet efter første stykke er opfyldt.

Artikel 9.

Grundpension ved bopæl i et EU-eller EØS-land.

En person er, så længe han har bopæl i et EU-eller EØS-land, berettiget til den grundpension, som han har optjent ret til i et nordisk land. Det samme gælder ved bopæl på Færøerne eller i Grønland i den udstrækning, konventionen har gyldighed for disse områder.

Artikel 10.

Aftale i henhold til forordningens artikel 46 b, stk.2, litra b.

Er i mere end ét nordisk land betingelserne opfyldt for at beregne pension på grundlag af fiktive forsikrings- eller bopælsperioder, som ville være blevet tilbagelagt, hvis pensionstilfældet ikke var indtruffet, medregnes kun en del af disse fremtidige perioder i hvert af landene. Denne del bestemmes på grundlag af de faktiske forsikrings- eller bopælsperioder, der anvendes ved pensionsberegningen, efter forholdet mellem den faktiske periode i vedkommende land og den samlede faktiske periode i landene.

Artikel 11.

Visse tider før 1994.

Har en person erhvervet ret til grundpension fra et nordisk land på grundlag af bopæl i landet før den 1. januar 1994 og i samme periode erhvervet ret til arbejdspension i et andet nordisk land, skal grundpension for denne periode kun ydes af sidstnævnte land. Har en person i en sådan periode samtidig erhvervet ret til arbejdspension fra flere nordiske lande, hvoraf ét tillige har været hans bopælsland, skal grundpension kun ydes af sidstnævnte land.

Kapitel 3. Arbejdsløshedsdagpenge.

Artikel 12.

Undtagelse fra et krav om tilbagelagte tider.

De krav om forsikrings- og beskæftigelsesperioder, som er fastsat i forordningens artikel 67, stk.3, gælder ikke for en person, der enten har udført arbejde i et sådant omfang, at han eller hun har været omfattet af lovgivningen om dagpenge ved arbejdsløshed eller har modtaget sådanne ydelser i det nordiske land, hvor ansøgning om ydelser fremsættes. Dog skal arbejdet været udført eller dagpengeydelse ved arbejdsløshed være modtaget inden for en periode af 5 år regnet fra datoen for tilmelding som arbejdssøgende hos den offentlige arbejdsformidling og, i påkommende tilfælde, for ansøgning om medlemskab af vedkommende arbejdsløshedskasse.

AFSNIT IV

ØVRIGE BESTEMMELSER

Artikel 13.

Gennemførelsesbestemmelser.

Vedkommende myndigheder skal fastsætte de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre en ensartet nordisk anvendelse af denne konvention.

Artikel 14.

Forbindelsesorganer.

Ved gennemførelsen af denne konvention skal myndigheder og institutioner i fornøden udstrækning bistå hinanden. I

hvert nordisk land skal der findes et forbindelsesorgan, som udpeges af vedkommende myndighed.

Artikel 15.

Afkald på refusion.

1. I henhold til artiklerne 36, 63 og 70 i forordningen og til artikel 105 i gennemførelsesforordningen giver de nordiske lande, hvis ikke andet aftales mellem to eller flere af landene, afkald på enhver refusion mellem landene af udgifter til naturalydelse ved sygdom og moderskab og ved arbejdsulykker og erhvervssygdomme, af ydelser til arbejdsløse, der søger arbejde i et andet land end det kompetente, samt af udgifter ved administrativ og lægelig kontrol.

2. Afkald på refusion omfatter ikke naturalydelse til en person, som i henhold til forordningens artikel 22, stk.1, litra c), og artikel 55, stk.1, litra c), af den kompetente institution har fået tilladelse at rejse til et andet nordisk land for dér at få den efter hans tilstand nødvendige behandling.

Artikel 16.

Ikrafttrædelse.

1. Denne konvention træder i kraft den første dag i den tredje måned efter den måned, hvor samtlige regeringer har meddelt den danske regering, at de godkender konventionen.

2. For Færøernes, Grønlands og Ålands vedkommende træder konventionen i kraft 30 dage efter, at Danmarks, henholdsvis Finlands regering har meddelt det danske udenrigsministerium, at Færøernes Landsstyre, Grønlands Landsstyre henholdsvis Ålands Lagting har meddelt, at konventionen skal have gyldighed for Færøerne og Grønland henholdsvis Åland.

3. Det danske udenrigsministerium underretter de øvrige parter og Nordisk Ministerråds Sekretariat om modtagelse af disse meddelelser og om tidspunktet for konventionens ikrafttrædelse.

Artikel 17.

Opsigelses af konventionen.

1. Ønsker en part at opsig konventionen, skal skriftlig meddelelse herom tilstilles det danske udenrigsministerium, som underretter de øvrige parter om meddelelsen og dens indhold.

2. En opsigelse gælder kun den part, som har afgivet den, og den får virkning fra begyndelsen af det kalenderår, som indtræder mindst seks måneder efter den dag, da det danske udenrigsministerium modtog meddelelsen om opsigelsen.

3. Opsiges konventionen, bevares rettigheder, der er erhvervet efter konventionen.

Artikel 18.

Ældre bestemmelser.

1. Når denne konvention træder i kraft, ophører den nordiske konvention af 15. juni 1992 om social sikring at gælde. Nærværende konvention skal ikke medføre nedsættelse af ydelsesbeløb, som udbetales ved konventionens ikrafttrædelse.

2. Grundpension til en nordisk statsborger, der indtil den 31. december 1993 er udbetalt efter reglerne i den nordiske konvention af 5. marts 1981 om social tryghed eller efter den nationale lovgivning i et eller flere lande, og som ved nærværende konventions ikrafttrædelse fortsat udbetales efter disse bestemmelser, omberegnes efter reglerne i

forordningen eller nærværende konvention, dersom den berettigede ansøger om pension fra et andet nordisk land.

3. Ansøgninger om ydelser, som er indgivet efter denne konventions ikrafttrædelse, skal behandles efter denne konvention, selv om de vedrører ydelser for tiden før dens ikrafttrædelse.

Artikel 19.

Undertegnelse.

Originalteksten til denne konvention deponeres i det danske udenrigsministerium, der tilstiller de øvrige parter bekræftede genparter heraf.

Til bekræftelse heraf har de befuldmægtigede repræsentanter undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i Karlskrona den 18. august 2003 i et eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, hvilke tekster alle har samme gyldighed.

For Danmarks regering:

For Finlands regering:

For Islands regering:

For Norges regering:

For Sveriges regering:

BILAG

Særlige bestemmelser for Danmark som forudset i artikel 4.

Med hensyn til

- kapitel 7 og 8 i forordningens afsnit III
- artikel 69 og 70 i forordningen
- grundpensioner i konventionens artikel 8 og 9

skal anvendelsen af forordningen og gennemførelsesforordningen kun gælde statsborgere i et nordisk land, hvorfor konventionens artikel 8 og 9 også kun gælder for statsborgere i et nordisk land.